

“NHÂN SINH THẬT THẬP...”

Chúng tôi ở Âu Châu nên các nước láng giềng như Anh, Pháp, Ý, Nam Tư, Tiệp Khắc, Hung Gia Lợi hay Hòa Lan....v....Nếu muốn chu du dù dài ngày hay ngắn ngày đều thật là dễ dàng.

Vì như thế, thành phố London chúng tôi đã có dịp ghé thăm bốn lần trong những năm qua.

Năm đầu tiên đi sang Birmingham đến thăm nhà anh chị Nguyễn Đức Chung, dự lễ thành hôn của cháu Thùy My. Sau đó lên London một ngày cho biết đó đây, hai nơi được ghé đến là chiếc cầu treo nổi tiếng Tower Bridge cùng cung điện hoàng gia của nữ hoàng Elizabeth đệ nhị.

Các lần sau, khi sang Anh Quốc chúng tôi chỉ ghé London thăm cô con gái út vì cô sang làm việc bên này.

Chúng tôi ở lại London khá lâu nên có dịp đi thăm nhiều nơi. Từ những viện bảo tàng xây cất tân kỳ như Tate Modern, National Gallery, đến viện bảo tàng quốc gia British Museum với vô ngàn tảng đá quý điêu khắc hình tượng khóa thân thời xa xưa, chim chóc, đức mẹ Maria, thiên thần từ các nơi nổi tiếng như Ý, Pháp, Hy Lạp...Cũng vào dịp ấy những xác ướp từ Ai Cập huyền bí cũng được mang sang triển lãm. Nhìn vua chúa của xứ này kẻ giàu sang chết đi, xác được quấn, ướp trong những bọc sáp vàng óng ả. Dân nghèo hèn thì bó trong những bông cây hay chiếu rơm cũng được mang ra cho mọi người xem.

Phần khác khi vào Victoria & Albert Museum chúng tôi đã được chiêm ngưỡng một chuỗi dài thời trang quần áo của những quốc gia cả Âu lẫn Á qua những thời đại từ xa xưa đến nay. Thật đẹp và kiểu cách của hoàng gia Nhật với Kimono, thanh kiếm Samurai và y trang của các chàng võ sĩ đạo. Quay sang triều đại nhà Mãn Thanh với mái tóc kiểu cọ và đầy trâm cài hay xiêm y rực rỡ của thời Từ Hy Thái Hậu. Chúng tôi còn được ghé thăm bảo

tàng viện do tư nhân sáng lập Saatchi Gallery để xem những cách trình bày mới, tranh vẽ mới và nhiều họa sĩ mới chưa thành danh nhưng đã được chiếu cố đưa vào đây như những nhân tài khám phá được.

Sang London, chúng tôi còn được đưa đến khu chợ quốc tế nổi tiếng Borough Market. Ở đây chúng ta sẽ được thưởng thức hầu hết các món ăn ngon của những quốc gia trên thế giới mà mỗi gian hàng là đại diện của một nước. Ở đây các bạn cũng sẽ gặp anh chàng nấu ăn nổi tiếng của nước Anh là Jamie Oliver mỗi ngày ghé qua đây mua sắm. Muốn ghé vào nhà hàng anh ta ăn thử một lần? Khó mà ghé vào ngay mà là phải đặt trước thời gian trước đó khá lâu mới được thưởng thức tài nghệ bếp núc của anh chàng Oliver này.

Khu chợ đặc biệt này giới thiệu cho chúng ta hầu hết những món ngon vật lạ trên thế giới. Chỉ đi vòng vòng ăn thử...nào là phô mai nổi tiếng của Ý hay Pháp, thịt sấy khô hay Salami của xứ Hung gia Lợi đến món càry cay xé của Ấn Độ với Thái Lan, thỏ, ngan, ngỗng và món Pâté gan của xứ Ba Lan hay Pháp.....Món nào cũng có, cứ ăn thử khi đi ngang qua mỗi quầy hàng là bao tử đã lưng lưng chưa kể đến bánh trái mít món khô hay tươi đủ loại của nước Anh ....Bạn cứ nếm và nếm thử không thiếu món gì.

Mới đây chúng tôi trở lại London, lần đi này thật là lần đi đáng nhớ trong đời của anh Gà. Anh được cô con gái út mời qua Anh trong dịp sinh nhật năm 70 tuổi của anh.

Tối thứ sáu, chuyến bay Lufthansa đã hạ cánh xuống phi trường London, vẫn luôn luôn là đúng giờ. Lấy hành lý xong, một chiếc xe lô (loại như Taxi nhưng không đón khách dọc đường) đã chờ chúng tôi nơi cổng ra. Cô út đã lo liệu chu đáo mọi thứ trước đó rồi.

Về đến nhà hơi khuya nhưng vì vui nên chúng tôi đã hàn huyên đến gần hai giờ sáng. Nhìn đồng hồ hỏi nhau đi nghỉ chuẩn bị cho ngày mai.

Hôm sau, thứ bảy 10 tháng 11 năm 2012.

Chiếc bánh sinh nhật bằng sô cô la và hạt dẻ (Hasenuß) kèm hai ngọn nến có hình 70 đã được dọn sẵn trên bàn, chiếc thiệp chúc mừng kê bên bình hoa hồng tươi tắn, la liệt trên bàn là thức ăn điểm tâm.

Thất thập cổ lai hy.

Nghe đâu đây đã quá xa vời, giờ người ta càng lúc càng sống thọ. Cứ 70 rồi 80 rồi 90 xem ra nào có khó khăn chi.

London sáng nay mưa rơi nhè nhẹ, lá vàng rơi phủ kín đường phố. Căn nhà ở nhìn xuống phố có con sông nhỏ kê bên một dãy vườn dài đầy hoa xem thật thơ mộng.

Mùa thu đẹp, vài ba chị bồ câu bay lượn quanh quanh như báo hiệu cơn mưa sẽ không kéo dài bao lâu nữa đâu.

Hôm nay chúng tôi sẽ được đi xem viện bảo tàng nơi cất giữ những vương miện của hai vị nữ hoàng Elizabeth đệ nhất và đệ nhị: Tower of London.

Chưa đến 11 giờ mà cổng vào đã có quá sức là đông người đứng đợi vì cứ 1 hay 2 giờ là có một người hướng dẫn ra đưa du khách đi xem và giải thích từng nơi chốn. Vẫn cái giọng Anh dí dỏm vui nhộn với khuôn mặt tỉnh bơ mà chúng ta hay gọi là: Nụ cười phớt tỉnh Ăng Lê!

Khuôn viên lâu đài to lớn vĩ đại vô cùng. Giá mà đi tường tận, xem xét tỉ mỉ mọi nơi thì một ngày sẽ không thấm vào đâu cả.

Theo chân ông kể...khi xưa từ lúc hình thành... tôi chỉ nhớ nhiều đến ông vua Henri đệ tám vì ông có đến những 8 bà vợ. Bà thứ nhất chỉ tội có một công chúa, bà thứ hai chỉ tội hết yêu ông mà đi ngoại tình nên hình phạt dành cho hai bà là bị ...chặt đầu nơi đây. Có hai vị hoàng tử cũng vì bị nghi ngờ không phải là con ruột của ông nên đêm có kẻ lặn vào đầm chết.

Đi xa thêm tí nữa là nơi nhốt tù nhân, hể ai chống đối là vua nhốt hết vào đây. Nghe kể có hơn 3.500 tù bị nhốt, lớp chết vì trốn tù, vì tra tấn, vì xử trảm ....khách đi xem sẽ thấy một bảng tên đường để ghi dấu lại: Bloody Tower.

Tiếp tục đi thêm một đoạn đường dài, chung quanh đây thăm cỏ xanh mượt mượt, vườn tược hoa lá chăm sóc tỉ mỉ....người xem chỉ thấy tới lui toàn là đám quạ đen nghịt!

Người hướng dẫn cho biết: Đám quạ đen xưa đó là biểu tượng cho sự còn mất của nước Anh. Quạ còn nước Anh còn, quạ mất nước Anh cũng tàn theo. Vì lo sợ chuyện ấy nên nhà vua ra lệnh cắt bớt ...hai cánh quạ cho ngắn đi để quạ ngày đêm chỉ được quanh quẩn nơi này mà không tài nào bay đi nơi khác được.

Nhìn những con quạ to lớn bằng hai bằng ba con quạ thường cứ thản nhiên ...đi bộ tới lui trong sân cỏ rộng mênh mông, kể đó còn có hai chuồng sắt xây dựng kiên cố dành cho quạ khi đi bộ mệt...thì vào nghỉ ngơi. Thấy thương cho kiếp quạ được sinh ra và lớn lên trong lâu đài vua chúa.

Tiếp nối cũng là lối vào lâu đài với thành quách cao vờ vợi. Trên thành tạc đầy những tượng đá nào là hổ, voi, beo, voi, cọp, hươu cao cổ và Kanguru. Nghe kể là khi xưa khi các nhà ngoại giao đến thăm nước Anh thì những con thú hiếm quý kia được mang theo làm quà tặng.

Ở đây cũng là nơi nổi tiếng với kỹ nghệ luyện thép, sản xuất quần áo kỵ mã, nón giày, quần áo giáp khi ra trận. Đúc khí giới như kiếm sắt, cung tên, súng đạn được cũng được chế tạo ở nơi đây. Nhìn những nòng súng thần công còn để lại chung bày, những viên đạn to tròn có hơn hai gang tay ...mới biết thời xa xưa đó kỹ nghệ sắt thép của nước Anh tối tân đến độ nào.

Cũng nơi đây một dãy dài chung bày những con ngựa sắt, ngựa được sơn phết đủ màu từ con bạch mã oai hùng đến con huyết mã hay những con ngựa ô đang tung vó lên cao trong tư thế sẵn sàng phi nước đại, nằm cạnh bên những con ngựa sắt là quần áo lẫn kiếm cung của những vị hoàng đế năm xưa.

Cảnh cũ vẫn còn đây.

Người xưa đã đi đâu mất biệt?

Sang đến một phần khác của lâu đài là nơi đúc tiền vàng của nước Anh thời đó.

Từ những thỏi vàng, thỏi bạc mới khai quật cho đến những khuôn mẫu để in tiền vàng, nhìn những nét chạm trổ trên từng bản vị của hệ thống tiền tệ nước Anh khi xưa, nhất nhất đều được lưu giữ và trình bày cho người thưởng ngoạn.

Bây giờ đây, chúng tôi sẽ được đi vào thăm nơi hấp dẫn nhất và cũng là phần chính của buổi đi xem triển lãm hôm nay của Tower Of London: Đó là nơi cất giữ những vương miện quý báu, vô giá của hai vị Nữ Hoàng đệ nhất và đệ nhị của nước Anh.

Trước cổng vào người ta sẽ nhìn thấy ngay hai chữ in to đậm: E II R.

Bước vào trong, khác hẳn các nơi khác đèn đuốc sáng trưng. Nơi đây đèn chỉ tỏa sáng ...lờ mờ, tường được cố ý sơn màu đen thẫm để người xem sẽ thấy các tủ kính trưng bày nổi bật thêm lên.

Nhìn thanh kiếm báu tượng trưng cho ngày hoàng đế đăng quang. Kiếm thật dài, từ chuôi lên đến cán, đến lưỡi kết toàn là kim cương, vàng bạc và đá quý.

Kiếm đứng một mình ...oai vệ trong tủ, người người đi qua ngấm nghĩa trầm trồ.

Sang đến cánh cửa kế tiếp thì ôi thôi ánh sáng chiếu chói chan. Cả ngàn hình nộm đang diễn đi diễn lại quang cảnh ngày xưa ....nào là hàng hàng xe song mã, lớp lớp lính hầu, dầy dầy quan viên đang tươi cười nhìn nhau và hoàng đế, hoàng hậu đang ngồi chễm chệ trên những chiếc ghế bọc nhung đỏ rực ..cứ đi và cứ đi ...đi mãi không dừng lại.

Chân mọi người vẫn bước đi, đều đều sang căn phòng khác.

Vàng!

Toàn là vàng khối. Ui! Đây là vàng điêu khắc lên những chiếc khay to tròn hơn nửa thước đường kính với bao nhiêu là hình ảnh cung điện hoàng gia. Kia toàn là những sư tử, rồng... phương tây đang uốn éo. Nọ là chén bát, ly tách, tô đĩa, cốc vàng, cốc bạc...

Vàng! Toàn là vàng ...Vàng làm người xem chắc lưỡi liên hồi.

Vẫn chưa hết kinh ngạc khi chúng tôi nhìn chiếc áo choàng của vị nữ hoàng đệ nhất đang chiếm hết chiếc tủ kính to lớn nơi đây:

Chiếc áo lấp lánh với hàng ngàn sợi chỉ vàng, chỉ bạc. Được thêu thùa tinh xảo và kết đầy những viên kim cương, ngọc trai, đá quý ... Những hạt sa phia, mã nỏ cứ lấp lánh dưới ánh đèn... Người xem cứ ngẩn ngơ như đi lạc vào một nơi chưa có lối ra.

Vậy mà vẫn chưa hết, tiếp tục xuyên qua một cánh cửa sắt khổng lồ. Độ dày chắc chắn có hơn gang tay, nhìn hai cánh cửa với khối sắt nặng nề vững chãi như thế ai cũng nghĩ thầm mấy anh trộm dù có nhà nghề như 007 của nước Anh cũng vô phương không thể nào bước vào đây và mang ra những báu vật này với một hệ thống bảo vệ quá sức là chắc chắn và an toàn.

Tiếng trầm trồ xuyết xoa càng to hơn khi chân chúng tôi đặt lên một đoạn thang ...lăn.

Nơi đây không một ai có thể dừng chân lâu như ý mình mong muốn.

Từng chiếc vương miện rực rỡ, lộng lẫy hiện ra ngay nơi mắt mình. Nếu không bị ngăn cách bởi mảng kính dày thì chắc chắn mọi người sẽ đưa tay ra ...sờ mó những chiếc vương miện trước mắt xem những hạt kim cương kia nó mịn ra sao, nó đẹp thế nào và nó quý giá đến độ nào mà đàn bà con gái khắp nơi trên thế giới đều bị thôi miên mê mẩn.

Nhưng mọi người xem đều không thể làm khác hơn. Đôi mắt thì chăm chú nhìn, chiếc thang cứ thản nhiên lăn mang theo bao nhiêu là luyện tiếc.

Quá sức là đẹp.

Đếm thử ư? Đếm không xuể bao nhiêu là ngàn hạt kim cương lớn nhỏ đang gắn trên chiếc vương miện ấy. Còn chưa kể những viên ngọc đỏ, xanh, vàng, tím hay nâu xen kẽ thật mỹ thuật, nét tinh xảo tăng dần dưới lớp nhung xanh mượt mượt màu nước biển. Từng chiếc vương miện là một khối ánh sáng lấp lánh chiếu sáng rực cả căn phòng.

Quá là nhiều vương miện, chiếc bé tí xíu chỉ đội nhẹ lên chóp đỉnh đầu mà kim cương hình như gắn kín không còn một nơi nào trống..... Người xem cứ ví von ...Ồi kim cương ở đây nhiều hơn những vì sao đang có ở trên trời.

Nhớ lại lời người hướng dẫn đã nhắc nhở nhiều lần trước khi chúng tôi vào đây:

Nhớ nha quý khách! Đừng có đem hột xoàn mà các bạn đang có trên tai, trên cổ hay trên tay các bạn ra mà so sánh nha. Sẽ không đáng được gọi là một hạt cát nhỏ xíu ...xíu ngoài biển cả đâu đó nha. Hà hà hà.

Ông ta ví von quá là đúng.

Còn lại hai phòng cuối trưng bày sư tử vàng, yên ngựa, thắt lưng đai kiếm ...những quà tặng tứ xứ Ba Tư và Trung Hoa...nhưng tiếc là vàng không còn gọi lên tí nào lòng ham muốn của người xem ...Nếu vào lần nữa thì chắc chắn là người ta sẽ đi ngay đến chiếc thang lăn... dễ ghét kia và ngắm nghía mấy chiếc vương miện đầy ắp hột xoàn đá quý rồi lại đem những ước ao ra ngoài ....rồi vào trở lại.

Rời khỏi Tower Of London, chúng tôi đi dạo một chút dưới chân Tower Bridge. Bốn lần sang đây chỉ một lần được thấy chiếc cầu tách làm hai cho một con tàu to lớn chạy qua.

Giờ mới thấy đói bụng còn cào, giá mà vẫn còn xem những chiếc vương miện kia, chắc chắn ai cũng no nê.

Ghé vào tiệm cà phê bánh ngọt của lâu đài, tôi chọn đại một miếng bánh ngọt cho anh Gà. Khi mang ra bàn cô con gái trầm trồ: Mami lựa đúng loại bánh biểu tượng cho ...nước Anh.

Ồ! Bánh biểu tượng cho nước Anh? (Điều này các bạn không cần lo, cứ xem tờ quảng cáo là thấy ngay).

Quạ! Biểu tượng cho sự mất còn của nước Anh?

Không biết còn gì phải học và biết thêm ở xứ này.

Buổi tối.

Trời London đã không còn mưa một giọt nào. Chỉ có lá vàng bay bay cuốn vút lên cao khi gặp vài cơn gió. Ngày sinh nhật của anh còn được cô út khoản đãi ăn chiều ở nhà hàng nổi tiếng Gaucho, một nơi đẹp đẽ, sang trọng và độc nhất chỉ có món thịt bò Á Căn Đình.

Bước vào tiệm, những bức tường bằng đá đen cao lớn ngút ngàn trang trí toàn là những tấm da bò hai màu đen trắng. Nhìn ghế ngồi, lưng tựa, quầy rượu cũng da bò hai màu trắng đen, tôi lại nhớ câu nói trào phúng của người xưa:

Ở đây, trên dưới đều là bò hết.

Người hầu bàn lịch thiệp tươi cười dọn ra món khai vị, rồi một thớt to đủ loại thịt bò được mang ra cho khách chọn lựa với lời giải thích tỉ mỉ ân cần. Cô út gọi thêm một chai rượu vang đỏ cũng từ Á Căn Đình, cô nói đêm nay ba má ăn uống thật no say mới được về nhà.

Ừm! Thực đơn ngon, nấu vừa miệng rồi cụng ly chúc mừng...cho đến món tráng miệng dọn ra....Bánh táo chiên nóng, tấm đầy mật ong trên có kem Vanille với hàng chữ bằng Caramel chạy chung quanh... Happy, Birthday Daddy và ánh nến bạc lung linh.

Anh Gà lấy kính ra lau lau...xem chừng anh thiệt là cảm động.

Sinh Nhật 70, anh là người sung sướng nhất đêm nay.

Buổi ăn vui vẻ, chúng tôi kể chuyện về các con, đời sống gia đình và những ngày tháng tới.

Cô út cứ thầm thì bên tai: Cầu xin ba má cứ thiệt là mạnh khoẻ, năm nào chúng con cũng thay phiên nhau đưa đón ba má đi tới đi lui.
Hôm nay chủ nhật.

Buổi sáng ở đây thật đẹp và im lìm. Chúng tôi ra phố Đại Hàn mua ít quà mang về (từ nay xin xa lánh phố tàu).

Đúng 12 giờ chúng tôi được ghé quán bánh canh Koya thưởng thức món bánh canh của Nhật rồi mới được rời khỏi London. Bánh canh thiệt là đơn giản chỉ có bánh canh tự làm ở tiệm, nước dùng với rau cải hay thịt thà vậy mà dù có đặt bàn trước vẫn cứ đông người đứng chờ giờ mở tiệm.

Rời tiệm, chúng tôi đi dạo một chút ở công viên và chờ xe lô đến đón như hôm tới. Có chút trễ nãi trên đường về. Như đã hẹn, xe sẽ đến đúng 13h15...nhưng chờ đến 13h30 rồi 13h40 vẫn chưa thấy chiếc xe nào đến đón.

Chúng tôi có chút lo âu, nếu đến trễ thì sẽ không hay tí nào. Đúng 13h45, chiếc BMW màu đen trở tới và người tài xế bật thiệp rồi rít xin lỗi liên hồi. Anh hứa với cô út sẽ mang chúng tôi thật nhanh, an toàn lần đúng giờ tới phi trường.

Quả thật anh đã lái xe và chạy như bay.

Đến nơi, chúng tôi chỉ có hai lời cảm ơn và từ biệt. Vào phi trường gửi xong hành lý, chờ lên máy bay...mọi việc xong xuôi hai đứa nhìn nhau thở phào.

Trên bảng thông báo giờ bay và cổng vào:

Máy bay sẽ khởi hành trễ độ nửa giờ!

Từ biệt thành phố sương mù. Chào từ biệt những ngày vui thật ngắn nhưng đầy tình yêu thương của cô út dành cho chúng tôi.

Những ngày tháng sắp tới dù hai chúng tôi đã quá là già... những 60, những 70 nhưng đời sống trong buổi xế chiều này sẽ có nhiều sung sướng và niềm vui của đám nhỏ dành cho.

Cảm ơn các con và những yêu thương tràn đầy các con đã dành cho ba má.

Viết tặng cho anh Gà ngày sinh nhật 70
Cho các con Long Nam, Phương Nam, Đoan Trang

Minh Trang
Munich, Germany tháng 11 năm 2012

